

ut tantisper dum sacra ritè peragerentur, ἱεροκήρυξ, id est, præco sacer, iuberet populum linguâ favere, id est, tacere, nulla voce mala obstrepere, sed in alto silentio permanere. Quæ omnia possent videri ab hoc nasuto poeta rideri, qui ait sacerdotem imperasse καθεύδειν, & audito etiam strepitu per noctem, σιγή, huc spectabat nimirum, ut ipsi commodius liceret, sacra suo more tractare, id est, Diis oblata suffurari, & deuorare. καὶ γὰρ, ἀ καὶ ἔγωγε, καὶ αὐτὴν pro δέ. ἀθάρας, genitiuus est à nominatiuo ἀθάρα qui consuetius effertur ἀθάρα. cibus erat quo prisca utebantur, vsu coquendū panis nondum reperto: conficiebatur ex farina, aqua, melle aut caseo, immixtis ouis. Quamquam autem Aristophanis etate pa-

nis coquebatur, tamen aniculum edentatam puls magis decebat quam panis. ἐξέπληθη, ab ἐμπλήτωσθεο, tango. oculos primum puls tetigerat, lampadibus enim adhuc lucentibus Carion pultem præuiderat, sed magis nares & odoratum: non enim ed serpere nititur, ut oculis satisfaciat, sed palato potius. Δαίμονιος, ἀνασθήτωσθε: beatum me fore existimabam, si nihil sentiente vetula, ego pultem illi auferrem. ἐφερπύσαι. Verbum hoc ad reptilia pertinet, per metaphoram est leniter, & nullo strepitu edito, aliquid se proripere. Præpositio ἐπι ante verbum ἐφωύζω ponitur ἐν ἀφ' ἑλλήνε. nam iam posita erat ante ὡ ἐφ' ὡ ἐπεθύμου

Ἐπειτ' ἀναβλέψας ὄρω τ' ἱερέα
 τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰχθῆδας,
 ἀπὸ τ' τραπέζης τ' ἱεράσ. μὴ τὸ τοῦ
 Πειρήλθε αὖ βωμοὺς ἀπάντας ἐν κύκλῳ,
 εἶπου πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον.
 Ἐπειτα ταῦτ' ἠγίζεν εἰς σάκταν τινά.
 Καὶ νόμισας πολλὰν ὅσταν τὴν ἀφ' ἡμάτος,
 ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν ἀθάρας ἀνίσταμαι.
 Γυ. Ταλάντατ' ἀφ' ὧν, οὐκ ἐδέδωκεις τὸν θεό;
 Κα. Νη αὖ θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσέ με,
 ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ τέμματα.
 Ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτὴν με περὶ διδάξατο.
 τὸ γὰρ αἶδιον δὴ ὡς ἠέθετο δῆμος τ' ἴσοφον,
 τὴν χύτρ' ὑφ' ἡρεῖ. καὶ τὰ σείξας ἐγὼ
 Ὀδᾶξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ἀνὸ φος.
 Ἡ δὲ ἀθάρας τὴν χύτρα πάλιν ἀνέσπασεν.
 Κατέκειτο δὲ αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ
 ὑπὸ τῆς δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
 Καὶ γὰρ τὸτ' ἠδὴ τ' ἀθάρας πολλὰν ἐφλων.

Capite hic modicè sublato, video sacrificum Liba & nuces, à mensa surripere sacra: Et aras circuire cunctas ordine:
 C Sicubi fortè popanum relictum esset aliquod: Ibi quicquid inueniebat, id omne sacculo Indebat. Ego ratus magnam esse in facinore Hoc sanctitatem, in ollam pulvis erigor.
 MV. Hominum miserrime, non tu veritus es Deum?

CA. Ita per Deos, ne pultem præriperet mihi Cum suis corollis: ita enim me sacrificulus Eiusdem prædocuerat. Ceterum anicula, Vt strepitum sensit, tacite lectulo manum Extendit: ego autem sibilans, anguis velut Paraus, mordicus arripui: sed ea manum, Subito reduxit, & innoluta stragulo, Quæuis sefele acerbium. Ego verò tum bonam Pulvis partem absorpsi. Post demum ventre iam

Σχόλια. τοὺς φθοῖς] Ἀττικοὶ μὲν μόνοσυλλάβως οἱ φθοῖς, ὃ δὲ Καμύμαχος, φθοῖας ἀντὶ τοῦ πλακοῦ τας. πῆμματ' α. (BISETVS. Εὐσάθιος, φθοῖς, πῆμματ' α. τινὰ μὲν ἀρχαῖον ἐπιόμην. ἀλλὰ καὶ τὸ φθοῖς, πλακοῦς ποιοῦς ἐν τυροῦ καὶ μέλιτος συσκευαζόμενος, ἀδὴλον ἢ ἐκλίνας ἢ ἡλίξας.) Ἀπὸ τ' τραπέζης τ' ἱεράσ.] εἶσι γὰρ τράπεζαι ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν αἷς τιθέαστα ἐπιφερόμενα. εἰς σάκταν τινά.] γὰρ εἰς εἰς σάκκον ὅστις εἰς θύλακον ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. δέον εἰπεῖν εἰς τὸ βωμὸν ἠγίζεσθαι εἰς τὸ σάκκον. ἠγίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐβαλλέν εἰς δέματ' α. ἡκίον. ὅπερ θύλακον λέγουσιν. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγίας ἀπετίθετο. παύζει ἢ τοῦτο αἰς ὅτι ἱερέων. ἀρσενικῶς ἢ ὁ σάκτας ὡς αἰ γρήσεις διδάσκουσιν. Καὶ νόμισας πολλὰν ὅσταν.] ὅσα μὲν τὰ πρὸς ἀνθρώπους ὧν ἐξεσηθίεν. δ' ἄσας φισίν ὅσιον ἢ τὸ λαμβάνειν τὴν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ, ὡσεὶ καὶ ἱερεὺς ἐλάμβανεν.

E sed ficus, & omne genus bellariorum quæ à pauperibus possunt Diis præsentari intellige. ἐν κύκλῳ. Circuitio illa, sacerdotis auiditatem quandam notat. καταλελειμμένον est à καλεῖσθαι, ἠγίζεν ab ἀγίζω, siue ἀγιάζω. sanctifico, venustissimè dixit παρ' ὑπόβοιαν, ἠγίζεν εἰς σάκταν, pro ἠγίζεν εἰς τὸ βωμὸν. iniecit sanctè, id est, gulosè, & vt famelicum decet. Proinde τινά non ineptè quis vertat, amplum, & magnum: vt habeat magnitudinis notationem, vt illic, ἐν γὰρ τις κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι. σάκταν, visum est nonnullis legendum σάκκον, sed nihil refert, nam σάκκος, σάκλος, & σάκτας, ὡσεὶ τὸ σάττεσθαι, i. ab onerando & implendo dicuntur. πολλὰν ὅσταν. i. ἢ factum illud, i. furtum huiusmodi, nempe quod in templo fieret, sanctimoniam quandam habere, & omni reprehensione vacare, fas mihi & licitum esse. τ' ἀθάρας. Articulus τ' Attico more πλεονάζει. Ταλάντατε. superlatiuum à τάλας, ἐδέδοκεις, plusquamperfectum medium à δέιδω anormi. ἔγωγε. i. ἐδέδοκην. Rogatus num timuisset Dei numen & maiestatem, respon. et potius se timuisse illius rapacitatem.

GERARDVS. φθοῖς, φθοῖδες & φθοῖδας contrahi in φθοῖς scitur, quod ad significatum attinet, tradunt esse πλακοῦπιον πλάτῳ ἔπειρερες, vt à ποτάνῳ non differat. ἀφαρπάζοντα, vt in ἐφερπύσαι vacauit ἐπι. ita in ἀφαρπάζω ἀπὸ. sequitur enim ἀπὸ τ' τραπέζης. Mensas a. tem fuisse in templis oportebat, vt super quas ea deponerentur quæ Diis, vel potius (vt poeta rectè sensit) sacrificulis offerebantur, ἰχθῆδας, non tantum nuces,

Σχόλια. Μὴ φθάσέ με] καὶ τὰς ἐπι τὸ βωμὸν δηλονότι, ἀφ' ἑλλήνε τ' θεόν ὡς κλέπτειν ἔλαμπαρον. ἐφοβή.